

ÁRPAI LAROK

IV. évfolyam, 5. szám

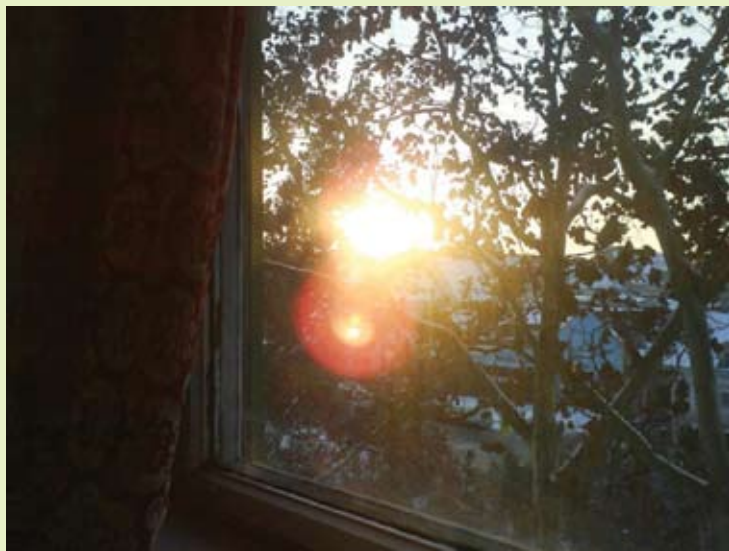
2009. március

Lassan az évszak végéhez érkezünk, de ennek ellenére egyre hidegebb és hidegebb van, s egyre reménytelenebbnek tűnik a télből való kilábalás. A hőmérséklet újból fagypont alá süllyed, hol eső, hol hó esik, jeges szél fúj az arcomba, hogy a szememből kicsordul a könny. Úgy érzem, a reggelek sem akarnak világosodni, a Nap talán végleg gyengébbnek bizonyult az Éjjel szemben, kétséges, hogy idén vajon sikerül-e felülkerekednie rajta. Mi lesz, ha nem? Mi lesz, ha mostantól végleg sötétben fogunk kelni, a napfénynek csak az iskola ablakain átszűrremlett töredékét láthatjuk, s nem lesz többé sem tavasz sem nyár...?

Korábban nem hittem, hogy az évszakoknak és az időjárásnak bármi köze lehet az emberek hangulatához vagy lelkiállapotához, de rájöttem, hogy igenis van összefüggés, csak

éppen a gyerekekre nem hat: bennük még sokkal nagyobb erő van annál, mintsem egy kis eső lelohassza azt. De én már belefáradtam a télbe. Belefáradtam a hideggel és a sötétsgel való küzdelembe, és nincs, aki segítene. Mindenki el van foglalva a saját harcával.

De mégis, néha akad egy-egy perc vagy akár csak pillanatot mikor a sötét felhők közül kisüt a Nap, és mint egy reménysugár ragyog be mindent, forróbban és fényesebben száz meg száz júliusi sugárnál.

A hónap fotója

Túlméretes jármű

2007-ben a németországi Heuersdorf 750 éves templomát odébb szállították egy faluval, mert útban volt egy megnyíló bányának. Az egyházközösség úgy döntött, hogy nem egyezik bele a templom lebontásába, hanem azt át kell költöztetni. A 12 kilométeres távolságot 7 nap alatt tette meg az 750 tonnás épület. A költöztetés költségei 2 és 3 millió euró között mozogtak. Út közben egy hídon is át kellett volna kelni a templomnak, de mivel ez lehetetlen, így a folyót egy ideig más módon vezették el és ideiglenesen feltöltöttek egy részt a folyómederből.

A hónap kérdése

Mi a véleményed az idei szalagavatóról?

„Még jobban összehozta az osztályt. Nagyon fárasztó volt, de cserébe megtanultunk rendesen táncolni.” (Artúr+Totti, 12.a)

„A szalagavató egy nagyon szép hagyomány.” (Zsolt, 11.b)

„Jó volt, nagyon jól éreztük magunkat, bár szerintem gáz, ha valaki nem táncol. Az osztálytánc kicsit rövidre sikeredett. Tetszik a szalagunk színe :)” (Dávid, 12.c)

„Nagyon tetszett, örülünk, hogy elmentünk. Az UV-fény számunkra meglepetés volt!” (Eszter+Juli)

Tartalom

Február.....	1	Viccek.....	9
A hónap fotója.....	2	Tehetségeink.....	10
A hónap kérdése.....	2	DT-tábor.....	11
Kép-más.....	3	Keresztrejtvény.....	12
Tanári interjú.....	4	Sudoku.....	13
Irodalom.....	6	Titkosírás.....	13
Aranykópések.....	8	Szalagavató.....	14
Rubik-rovat.....	8	Árpád Galéria.....	16

Kép-más

Az előző számunkban megjelent képen pattogatott kukorica látható. Hát ez mi?

(fotó: Treszkai Anett, 10.b)

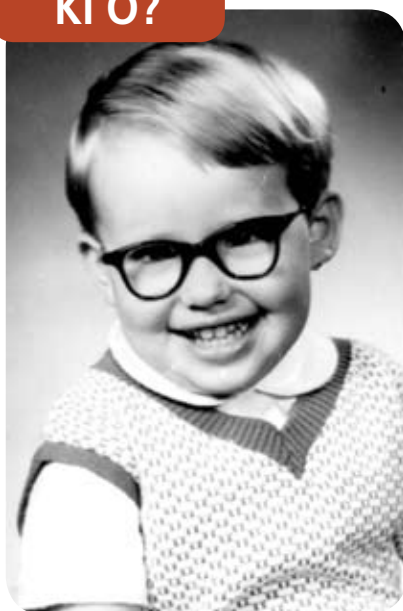
Az előző számban Fekete Andrea tanárnő fotóját láthattátok. Hát ő ki lehet?

MI EZ?

KI Ő?

Kérdezd másként

Lőrincz Andrea tanárnőt

A tanárnő vidéken nőtt fel. Hogyan került Budapestre?

– Egy borszónyi faluban nőttem fel, Bernecebarátiban, 18 éves koromig ott is éltem. Amikor gimnazista lettem, akkor csak 1 évig voltam kollégista, mert könnyű volt bejárni Berneceéről Balassagyarmatra. Amikor felvettek a Pázmány Péter Katolikus Egyetemre, elkészült a lakásunk Dunakeszin. Így kerültem Pesthez közel. Sokat kellett könyvtárzni, a Széchenyi, az Egyetemi és a Szabó Ervin könyvtárba jártam, majd az Árpád Gimnáziumban kaptam munkát, így ragadtam itt. De a mai napig nagyon szeretem Berneceét, és heti rendszerességgel járok vissza, valamint a szünidők nagy részét is ott töltöm. Odaköt a családom meg a barátaim is. Igaz, hogy majdnem mindegyikük Pesten dolgozik, de menekülünk vissza, mert ott a hegyek között igazán feltöltődhetünk.

Mikor döntötte el, hogy magyar-történelem szakos tanár lesz?

– Igazából nem tudom, nem tudok visszaemlékezni arra, hogy ez mikor fogalmazódott meg bennem, de anyukám azt mesélte, hogy én ezt óvodás koromban kijelentettem. Valahol mindig is tanár szerettem volna lenni, bár olyan 10-11. osztályos koromban kacérokodtam az orvosi pályával is, de akkor is csak gyerekorvosként. Mindig is humán érdeklődésű voltam. Az orvosi pálya édesanyám révén jött, mert ő gyógyszerészként dolgozik. A családban többen is orvosok, de végül mégiscsak a tanári pálya mellett döntöttem. Ezt erősítette bennem a nagyanym, ugyanis a versek szeretetét, a hagyományokhoz való ragaszkodást tőle örököltem. Két éves sem voltam, mikor megtanította nekem az első verset. Nagy hatással volt még rám az általános iskolai magyartanárom, akiről elmondhatom, hogy tanárként ő a példaképem. A középiskolai magyartanárom szeretete volna, ha színész leszek, mert jártam a színjátszó körbe, verseket mondtam ünnepeken és szavalóversenyeken is a részletet. Ő ezt erősítette volna bennem, de a színészek világa nagyon kemény, és ez távol áll tőlem.

A tanárnő sok iskolai fellépést, előadást rendez. Nem gondolt még arra, hogy itt az iskolában csinál egy állandó színjátszó-kört?

– De igen. Ott van a terveim között, lehet, hogy már a következő évtől. Gondoltam arra is, hogy jövőre egy nagyszabású musicallel is előrukkolhatnánk. Sőt szeretnék még drámapedagógiát is tanulni. Lehet, hogy van némi rejtett tehetségem a rendezéshez, meg a színjátszás iránti szeretet is megvan, de nem ártana hozzá valami szak tudás is.

Mivel tölti szívesen szabadidejét? Mi a kedvenc városa illetve országa?

– Nagyon szeretek olvasni. Színházba járok, van olyan hét, amikor kétszer, háromszor is megfordulok valamelyik színházban. Szeretek kirándulni és utazgatni. Nagyon szeretem Magyarországot. Nem is gondolná az ember, hogy milyen rejtett kincsei vannak ennek az országnak. Járok a tanári kirándulásokra és a családommal is sokat utazgatok. Kedvenc város? Talán

Róma, országnak meg Ausztriát mondanám. Sokat jártam ott, és nagyon szeretem a hegyeit, városait és az ott élő, barátságos embereket. Szeretem a tengerpartot is, de a hegyek...

Gyerekkori csínytevések?

– Ó, hát azok mindig voltak. Az iskolában is biztos előfordult, de a maradandó emlékeim a családi együttlétekből és a táborokból származnak. A testvéremmel és az unokatestvéreimmel sokat voltunk a dédszüleinkkel. A dédi foglalkozott kiskacsákkal, csibéket keltetett. Nagyon sok kiscsibe esett áldozatul a mi csínytevéseinknek. És hát nagyon sok csínytevés volt táborokban, általában „fiúk a lányok ellen” játéka ment... Ezek ifjúsági, hittan- és színjátékos táborok voltak.

Kedvenc könyvek, film, zene?

– Szívesen olvasom Márai munkáit, Szerb Antal Utas és holdvilágát nagyon szeretem. Ezt szerintem mindenkinek egyszer el kellene olvasnia. Szeretek még erdélyi költőktől is olvasni. Filmek közül a Star Wars-t mondanám, ugyanis nagy kedvencem volt gyerekkoromban, középiskolásként. Még nagyon szeretem a Suttogó című filmet. A '80-as évek zenéit szeretem

pl. Illés, Omega, Beatles, illetve szívesen meghallgatom a mai igényes rockzenét, és a komolyzenét is kedvelem.

Játszott valamilyen hangszeren?

– Igen, zongoráztam két évig. Azért csak eddig, mert megszűnt nálunk a zeneoktatás és át kellett volna menni a szomszéd faluba. Ezt azóta is nagyon sajnálom, mert nálunk a családban mindenki játszik valamilyen hangszeren. Viszont járok kórusba, és nagyon szeretem.

Mit tart jónak az iskola programjai közül és min változtatna?

– Rendszeresen részt veszek EB-tagként a gólyatáborokban, ami nagy élmény, mert nagyon jó látni, hogy lassan felnőtté váló fiatalok hogyan gondoskodnak a kicsikről. Úgy látom, hogy az Árpád Gimnázium iskolai élete programokban nagyon színes. Nagyon díjazom, hogy ezeket a programokat ti szervezitek meg. Hogy mit hiányolok? Erre most nem tudnék mit válaszolni.

Köszönjük a beszélgetést!

Varga Stefánia (10.b)

A 11.a-sok irodalom házi feladata az volt, hogy reflektáljanak Vörösmarty Szózatának következő sorára: „Itt élned, halnod kell.”

Mit jelent ez a mondat (jelent-e egyáltalán valamit?) a mai kor fiataljai számára, akik közül egyre többen fontolgatják a külföldön történő munkavállalás és letelepedés gondolatát? Íme, egy a megoldások közül.

Ez az a föld...

„...Áldjon vagy verjen sors keze: Itt élned, halnod kell.” Darálja e sorokat nap mint nap egy-egy iskolás, daráljuk ünnepélyeken, majd az utolsó sorral jön a megkönnyebbülés, hogy vége, sikerült elmondanunk egy-két hibával, letudtunk egy újabb kötelességet, amely magyarságunkhoz tartozik. Vajon hányan gondolkodnak el közben ténylegesen az értelmén? Hogy valójában mit is jelent a haza? Őszinte leszek: én még soha nem gondoltam végig, legalábbis a vers kapcsán nem. Viszont itt az alkalom, és ugyebár jobb későn, mint soha.

Két évszázaddal korábban, amikor Vörösmarty megírta a Szózatot, valahogy más lehetett az emberek hozzáállása. Valahogy a nemzeti öntudat nem hagyta, hogy a legegyszerűbb ember is egy vállrandítással fogadja – mondjuk – a szabadság kérdését. Volt miért harcolni, és az ember kötelességének érezte, hogy harcoljon. Mi is történt azóta? Talán elfáradtunk a sok emberöltőnyi csalódásban. Elfáradtunk a sok háborúban és abban, hogy sosem értünk el teljes sikert, valami mindig hibádzott.

Manapság sokkalta jobbak az életkörülményeink, mégis többnyire csak szidjuk ezt a kis országot. Természetesnek vennénk, hogy mindenünk meglegyen, és ha nem... hát akkor egyszerűbb egy jobb élet reményében valahová az idegenbe távozni. Vajon mit éreznek ezek az emberek, akik a „könnyebb utat” választják? Nincs semmiféle szégyenérzetük, amikor a repülőn ülve elhagyják Magyarország légterét, és tudják, lehetséges, hogy sosem térnek vissza? Olyasmi lehet ez, mint amikor valaki megcsalja a házastársát. Akárhogy próbálom, nem tudom nem megérezni a dolog kesernyés árulás-ízét.

Hány nagy emberre, tudósra, íróra mondjuk büszkén, hogy bizony, ő magyar származású. Ezen emberek nagy része egy szót sem tud magyarul, talán kis túlzással még csak azt sem tudja, hol van Magyarország. Sovány vigasz, ha egy Nobel-díjas családfáját tanulmányozgatva rábukkanunk, hogy esetleg a dédapja magyar volt.

Hogy számomra mit jelent a haza? A haza benne van egy hosszú nyaralás utáni reptéri várakozásban, az a kis izgatottsággal vegyes megnyugvás, hogy nemsokára újra ismerős földet érinhet a talpam. Vagy amikor egy Várbéli séta alkalmával lenézek az alattam szétterülő városra, és valamilyen ünnepélyes meghatottság kerít hatalmába, hogy mennyire is szeretek én itt élni, és nedves lesz a szemem. Hiába, ezt egyetlen gyönyörű európai városban sem éreztem eddig. És benne van abban a pillanatnyi szédülésben, amit akkor szoktam érezni, ha valaki a családból felveti, hogy talán meg kéne próbálnunk valahol máshol... Ugyan ez még mindig csak elmélet maradt, de attól a pánikszerű érzéstől sosem tudok szabadulni, hogy nekem egyszer itt kéne hagynom mindent...

Valahol azt hallottam, hogy a nyelv az, ami a legjobban meghatározza az ember nemzeti identitását. Akik több tíz éve élnek idegenben, lassacskán elfelejtik az anyanyelvüket is, átveszik az ottani emberek mentalitását, gondolkodásmódját, végül teljesen asszimilálódnak. Olyan kevés biztos dolog van az életben, és már azt se tudjam, ki vagyok?

Természetesen engem is vonz, hogy megismerjem a világot, talán külföldön tényleg jobbak a lehetőségeim, biztosan el fogok tölteni pár évet valahol, de erre mindig csak átmeneti állapotként gondolok. Hogy teljes mértékben eltépjem gyökereimet, arra képtelen lennék. Viszont akárhová is sodor az élet, egyet biztos tudok: én nem akarok magyar származású lenni. Én magyar akarok maradni.

Földi Tittina

Irodalom

Előző számunkból egy sajnálatos hiba következményeként a Vágyom rád című novella vége lemaradt. Ezúton is elnézést kérünk a szerzőtől és minden olvasótól, aki nem értette a hirtelen félbeszakadt történetet. Most ismét közöljük a novella befejezését.

(...) Ismét a buszon ülök. Miután leszálltam és elindultam a parkon át hazafelé, hirtelen egy ismerős dallam ütötte meg a fülemet, felcsendült egy dal. Egyszerűen megbénultam ennek hallatán, semmim sem mozgott, csak hallgattam és énekeltem:

„It's been seven hours and fifteen days,
since you took your love away
I go out every night and sleep all day
since you took your love away
since you've been gone I can do whatever I want
I can see whomever I choose...”

Majd észbe kapok, hogy a telefonom cseng. De hát az nem lehet, ez a dal csak akkor szól, ha Ő hív. Közben eszemet veszítve kutatok a táskámban, hogy végre megtaláljam a telefonom, kiesik belőle egy doboz, éppen nyúlok érte, de valaki gyorsabb volt. Felegyenesedem hát, hogy megköszönhessem, és ott áll előttem Ő. Olyan hévvel öntenek el érzések, hogy legszívesebben üvölnének vagy elfutnék. Ambivalens érzések kavarnak bennem: düh, harag, boldogság. De egyszerűen csak ledobok mindent a kezemből, és a nyakába borulok. Olyan szorosan ölel, mint még soha. Rám néz, és csak annyit mond: „Most pedig induljunk haza.” És visszazállunk a buszra, visszaérünk a megállóba, fel a lakásba, be a szobájába, fel az ágyába. És ismét ketten fekszünk a pamuttakaró alatt és nézzük a fehér plafont. Végre itt van, átkarol, egész testével óv és én karjai közt alszom el.

A karjai közt alszom el, és egyedül ébredek az ágyamban, hogy vihar csapkodja az ablakom és az arcomba esik az eső.

„Kicsit kellemetlen volt, ahogy a mély hangoknál dübörgött a csarnok, mintha koncerten lennék. Ettől eltekintve szép volt a keringő, az osztálytáncok pedig idén különösen színvonalasok voltak.” (név nélkül)

„Szép volt, mint minden évben, bár engem kifejezetten zavart a sok vaku az UV-fény alatt.”
(kisördög)

Aranyköpések

Mivel már annyit küldtetek tőle, következék egy kis Best Of Tarlós Péter. Addig is elnézést a többiektől!

„Itt pusztán a tiszta vízről van szó és a benne lévő szennyező anyagokról”

„Ez a levegőmolekula. Na ezért megölnek a kémikusok...”

„És akkor következék most, ami még nem volt: a papucsállatkaszex!”

„Ha a dobhártyát szakszerűen átszűrik, akkor beforr nyilván, de ha kötőtűvel elkezdem döfködni, akkor nem forr össze, és lehet, hogy megturmixolom az agyam.”

„Sitty, leszedem a kupakját a bácsinak, sutty, kiszedem az agyát.”

„A csiga ugye, mint minden jólnevelt csiga, csigavonalban össze van csavarodva.”

„A here galambtojás alakú és méretű. Ne kérdezd, mekkora a galambtojás, akkora, mint a here.”

„Diórit, vagyis dió, mint amit a mókus eszik, és rit, mint rit.”

„A földrengések, mint minden jólnevelt rengés, terjednek.”

„Olyan, mint a méz. Vagy még mézebb.”

„A húgyhólyagnak egyetlen feladata van: hogy az ember hazahurcolja a vizeletét és otthon megsza-
baduljon tőle.”

„A dolgozóknak kell ellátni a gyerekeket meg az öregeket, na meg a börtönben levőket.”

Küldjetek még sok-sok aranyköpést!

Rubik-rovat

Sziasztok!

Januárban ismét megrendezésre került a Nagy Találkozó! A 2009-es Nagy Találkozót most a szlovákiai Galántán rendezték a Galánta Open 2009 Rubik kocka versennyel egyben. A versenyre 2009. január 31-én és február 1-én került sor a galántai Kodály Zoltán Alapiskola tornatermében. A versenyszámok közül a házigazda szlovákok egyet sem, a magyarok viszont 16-ot nyertek meg.

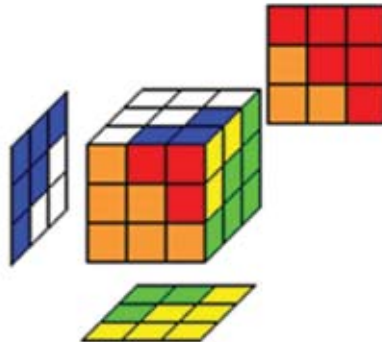
Hivatalos versenyszámok: 2x2x2; 3x3x3; 4x4x4; 5x5x5; 3x3x3 egykezes kirakás; 3x3x3 lábball kirakás; 4x4x4 vakonkirakás; 5x5x5 vakonkirakás; Rubik's Magic; Rubik's Master Magic; Rubik's Clock; Square-1; Megaminx; Pyraminx; 3x3x3 vakonkirakás; 3x3x3 több kocka vakonkirakása, páros kockakirakás.

Nem hivatalos versenyszámok: 6x6x6; 6x6x6 vakonkirakás; 7x7x7; 7x7x7 vakonkirakás.

Egyéb esemény: Puzzle építő-verseny

És az ehavi algoritmus: **U2 R2 F2 U B2 D' L' F L' F L' F D B2 D S E' S'**

Ha jól csináltad, így kell kinéznie:

TTI és SZSZM

Egy ausztrál televíziós showműsorban a versenyzők közül már csak egy atya és egy ausztráliai birkanyíró maradt versenyben. A pontszámok kiegyenlítettek voltak, ezért a döntés az utolsó feladatra maradt. Ebben 5 perc alatt össze kell hozni egy verset, melyben a rímet a „Timbuktu” szó adja. Még hozzátették, hogy ez egy bizonyos afrikai ország fővárosa. Öt perc után először az atyát kérték szólásra, aki a következő verset írta:

I was a father all my life,
I had no children, had no wife,
I read the bible through and through
on my way to Timbuktu.

A nézők sokáig tapsoltak és úgy tűnt, hogy megvan a verseny győztese, de azért felkérték a birkanyíróat is versének ismertetésére:

When Tim and I to Brisbane went,
we met three ladies cheap to rent.
They were three and we were two,
so I booked one and Tim booked two.

- Anya, lemehtek az udvarra játszani?
- Kérdezd meg apádat!
- Apa, alszol?
- Igen.
- Nem értettem, mit mondtál!
- IGEN!
- Anya, ugye, te is hallottad, hogy apa igent mondott!?

Az étteremben a pincér-tanuló egy egész malacsültöt szolgál fel a vendégnek. A főpincér figyelni és nincs vele megelégedve:

– Legközelebb, ha ilyen ételt tálal, legyen szíves a fülébe egy kis petrezselymet tenni, a szájába pedig citromkarikát. A farkára külön kössön egy arany szalagot. Megértette?

– Hogyne, uram! De nem leszek úgy röhejes?

Búcsúbeszéd a villanszerelő temetésén:

– Jó vezető voltál, mindig nagy volt körülötted a feszültség. De most, hogy kiverted a biztosítékot, földelünk.

BKV=Bármeddig Késik, Várunk

A hóhért grimaszversenyre küldték: eszméletlen fejeket tud vágni

Operában:

- Anyu! Az a bácsi miért fenyegeti a nénit?
- Az a karmester és nem fenyegeti.
- Akkor a néni miért visít?

NYELVI SAROK

A young woman asked an old sea wolf:
“Do such ships like ours often sink?”
“No ma’am, not often. Only once.”

Tehetségeink

Ambivalence

A dobos megadja az ütemet, belép mellé a gitár. A zene igényes, a gitár amerikai filmek zenéjét idézi, kicsit fülbemászó, aztán jön rá az ének. Az ének az egészbe bezavar és valami sajátosat hallunk, valami egyedit, valami jót. Már megint beültem egy próbára, de ezúttal egy olyan zenekar próbájára, amiről rég hallottam, és valójában egy koncertjükön sem voltam. Mint később kiderült, ez nem véletlen, mert nem sokat koncerteztek. A zenekar, nevezzük nevén: Ambivalence, körülbelül két éve állt össze, és nehéz lenne azt feszegetni, hogy hogyan vagy miért, erre igazából ők sem tudtak válaszolni. Viszont amikor elkezdtek zenélni és hallgattam őket, mindez világossá vált számomra. Egy tehetséges baráti társaság, akik azt a lazaságot, azt a vidámságot adják vissza, amilyenek valójában, és mikor meghallod a dalaikat, már nem kérdés, hanem szinte evidens, hogy együtt játszanak.

A banda négy tagja külön-külön is régóta zenél. Az énekesük Krámer Lili, aki sokaknak ismerős lehet, akár a Külső Besugárzásból, akár csak simán a suliból, hisz tavaly ballagott. Éneket viszont nem csak tőle hallunk, hanem Tóth Barnától (Totti) is. Totti írja a dalszövegeket, tőle jön az ötlet, majd mindenki hozzátesz valamit. Ettől lesz az egész változatos, több stílus keveredése, ezért is Ambivalence. A másik gitáros Farkas Áron, aki jazz szakra jár a pomázi zenesuliba, ő adja a basszust. Illetve a negyedik tag, Baji Zsolt a dobos, aki (elmondása szerint) „csak a csaj miatt jött”, értsd: tetszett neki, hogy az énekes csak.

Említettem, hogy a banda eddig nem sokszor lépett fel, amit nem értek, mert én egy alkalom után odáig vagyok a zenéjükért, viszont Totti megnyugtatóan, hogy tervezik a koncerteket, például az Árpád Napokra (úgyhogy figyeljétek!).

Végezetül szeretnék nektek pontos meghatározást adni arról, hogy milyen koncertre is küldelek benneteket, de sajnos ez nem olyan könnyű. Lili azt mondja: pop-os, Totti azt, hogy jazz-es, Áron, hogy metál (ez csak vicc, nyugi), én azt mondanám, hogy egyfajta örömszene. Emlékszem egy reklámra (sörreklám...), a zene alatt videókat látunk, amelyek élményeket mutatnak. Abban volt egy kép, amikor egy társaság a tetőn ül, énekel, gitározik, iszik, élvezi az életet: bennem az Ambivalence ugyanezt az érzést keltette.

Ha érdekel titeket a zenéjük, pár demót már találhattok a honlapokon!

<http://zene.baratikor.hu/music/musician.php?mid=40612>
<http://www.ambivalence.hu>

Treszkai Anett (10.b)

DT-tábor

Január 30-február 1.

Az idei téli DT-táborban a megszokottnál kevesebben voltunk, de a hangulat így is garantáltan jónak ígérkezett és nem riadtunk vissza a kihívásoktól sem.

Amikor megérkeztünk Csillebércre, elfoglaltuk a szobáinkat és már mentünk is az első megbeszélésre. Totó előadást tartott nekünk az emberi tulajdonságokról és a motivációról, majd megvitattuk az iskola problémáit. Este a csarnokba mentünk, ahol röpzünk, kosaroztunk és fociztunk. Éjfélkor volt takarodó, de addig jókat neveltünk és beszélgettünk közösen.

Másnap a Bánhegyi tanárnő által tartott előadással kezdtük a napot, amely a vezetők viselkedési formáiról szólt, majd az Árpád Napok programjavaslatait beszéltük meg. Ezekkel a programokkal kapcsolatban megkérdeztünk titeket is, mert olyan programokat szeretnénk, amelyekre szívesen ültök be, hiszen az a célunk, hogy jól érezzétek magatokat. Ezen kívül megvitattuk a Házirend egyes pontjait is. Estére Totó hozott nekünk egy csapatépítő játékos feladatsort, amiből kiderült, hogy csapatban jobban együtt lehet/tudunk dolgozni, mint egyénileg. Az este egyik csúcspontja a sok-sok nevetéssel fűszerezett sportolás volt.

Vasárnap délelőtt befejeztük a Házirend megvitatását, majd összepakoltunk, ami részünkről vidáman telt beszélgetéssel és zenehallgatással. A szobák átadása után a déli órákban indultunk haza.

Úgy hallottam a már rutinosabb táborozóktól, hogy ez volt az első alkalom, hogy több golya volt a táborban, mint „nagy”. Ez szerintem jónak bizonyult, mert új ötletekkel és nagyon lelkesen jöttek föl, ezen kívül mi is megismerkedhettünk velük is.

Metzler Viki (10.d)

„Nehéz volt keddenként 5-kor kelni, viszont nagyon jó volt a hangulat. Így legalább közelebből megismerhettem több tizenkettediket is.”

(Stef, 10.b)

„Tetszett, hogy tizenkettedikesek is zenéltek a saját szalagavatójukon.” *(a 9.d-ből)*

„Jobban tetszett a tavalyinál, mivel idén én is benne voltam. Szerintem a fiútánc volt a legjobb, az osztállyal pedig sokat hülyültünk együtt.” *(12.a)*

Rejtvény

Ketten – 200 éve

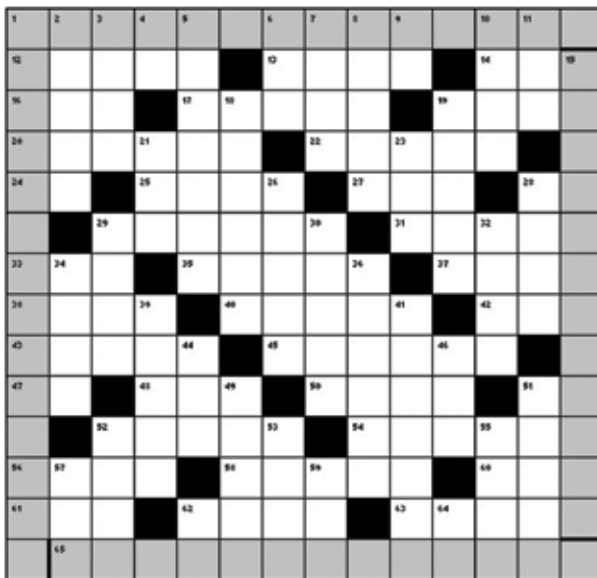
200 éve ugyanazon a napon, 1809. február 12-én született két történelmi személyiség. Tevékenységük más-más területen, de alapvetően meghatározza a történelem további menetét. A februári szám (csillagászat) keresztrejtvényének megfejtései: Hipparkhosz, Omar Khajjam, Kopernikusz, Edwin Hubble.

VÍZSZINTES: 1. 200 éve, 1809. február 12-én született ügyvéd, akit 1860-ban az USA 16. elnökévé választottak. Nevéhez kötődik a rabszolgaság eltörlése (zárt betűk: A, C, N). 12. Női név. 13. Övő. 14. Főszakács. 16. Azon a helyen. 17. Kambodzsai város. 19. 3 pontot érő akció a cselgáncsban. 20. Zsákmány lejön a horogról. 22. A másikban. 24. Igazgató rövid. 25. Hamis indok. 27. Gázsi. 28. Fed. 29. Isten megszólítása a zsidó vallásban. 31. Él valahol. 33. Részecske. 35. Micimackó kitalálója. 37. Idegen Katalin. 38. Nehézfém. 40. Svájci kanton (... Gallen). 42. Lombtalan. 43. A jelenlegi világelső spanyol férfi teniszező (Rafael). 45. Amerikában honos vaddisznó. 47. Húros fegyver. 48. Zöld-ség és Pest megyei község. 50. Előtagként valaminek a törvénnyel kapcsolatos voltát jelöli.

51. Svéd és német atók jezése. 52. Ráمول. 54. Ázsiai cibetmacska-féle. 56. Fénytelen. 58. Olasz labdarúgó egyesület. 60. Fél tucat. 61. A Gyűrűk ... - J.R.R. Tolkien híres regénye. 62. Díszes ünnepi esemény. 63. Arra a fedett helyre. 65. 200 éve, 1809. február 12-én született brit természettudós, az evolúciós elmélet kidolgozója (zárt betűk: A, D, N).

FÜGGŐLEGES: 1. A rabszolgaság eltörléséért küzdő, a vízszintes 1. alatti elnök nevéhez is szorosan köthető mozgalom idegen neve (zárt betűk: C, Z, S). 2. Molière színműve (Képzelt ...). 3. Rész, hányad. 4. Asztácium vegyjele. 5. Az irányítás teljes joga. 6. Néma művek! 7. Naplopó. 8. Ehhez a helyhez közelebb. 9. Az egyik nem. 10. Lopakodik. 11. Lyuk a hajó fenekén.

15. A ... - a Vízszintes 65. alatti tudós életének fő műve, közismert, rövid néven (zárt betűk: J, E). 18. A férfiszépséget megtestesítő mitológiai alak. 19. Vuk "nevelő apja". 21. Ebben fürdünk. 23. Hurkát is töltenek bele. 26. Fejfedő. 28. Női név. 29. Pozitív elektród. 30. Eről a helyről. 32. Becézett női név. 34. "folyékony arany". 36. Ilyen méretű. 39. Kutakodik, nyúlkal. 41. Dél-amerikai állat őshonos neve (a nagy hangyászmedve). 44. Taszít. 46. Csak félig rostos! 49. Kedvel, népiesen. 51. Szabadság a köznyelvben. 52. Egyiptomi isten. 53. Mocsári madár. 55. Színházakban sokat játszott író drámaíró, többek között a Pygmalion szerzője (George Bernard, 1856-1950). 57. Fizimiska. 59. Spanyol város (... Palmas). 62. Gróf, rövid. 64. Orvos. Lévay Zsolt

Sudoku

		4		7	1		
	2		9		5		
9				5	2	6	3
		9		8			5
6				9			8
5			7			9	
2		3	6	8			9
		1		4		7	
		5	2		9	8	

7		3	6		2		4
					4		
	2	9		1		7	8
		6			7		3
2			9		8		5
	3		2			1	
6		2		7		3	9
			5				
	1		4		3	2	7

Titkosírás

Ebben a hónapban a titkosírás megfejtéséhez egy keretre lesz szükséged, mely a következőképpen működik: a keretet ráteszed a rejtvényre, ekkor csak azokat a betűket látod, melyek felett a keret ki van vágva (az ábrán ezek a fehér négyzetek), ezeket sorban leírod (balról-jobbra, fentről lefele), majd a keretet 90°-kal jobbra forgatod és az így kapott betűket is leolvasod. Ha ezt mind a négy irányba megteszed, megkapod a megfejtést. Az alábbi rejtvény így Csokonai nevét adja:

C	I	O
N		S
A	K	O

Ez eddig könnyű, de mi van akkor, ha a keret elveszett? A rejtvény egy ismert magyar vers első szavait rejti. Melyik ez a vers, és hogy nézhet ki a keret?

F	Ó	Ő	I
S	L	K	D
Á	Z	J	E
T	L	K	E

Az előző havi titkosírás a Szózat első versszakát adta ki úgy, hogy a betűket felváltva kellett kiolvasni az első és a második versszakból.

Szalagavató

Már lassan egy hónap eltelt az év talán egyik legszebb eseménye óta, és most itt ülök a gép előtt és azon gondolkodom, hogyan is tudnám leírni. Sok szalagavatón vettem már részt, sőt tavaly még énekeltem is az akkori végzősöknek, mégsem gondoltam, hogy ennyire hosszú rá felkészülni, és ilyen rövid idő alatt vége lesz. Mikor ott voltam, úgy éreztem, hogy az egész nem volt több öt percnél, hiába tudtam az agyammal, hogy hosszú órákig tartott a bál.

Úgy október környékén kezdtünk el gyakorolni. Haladtunk, örületbe kergettük néha a tanárokat, de csak januárban mutattak meg, milyen az, ha valami lázba hoz minket. Még szünetekben is táncoltunk, csak erről tudtunk beszélni, a jelmezekről, ruhákról, és mi lányok a hajunkról. Már nem volt olyan reggel, hogy valaki ne legyen bent nulladik órában és ne gyakorolt volna. A próbák sajnos nem voltak tökéletesek, sem zökkenőmentesek. Közel egy hónappal a szalagavató előtt keringőtanárt váltottunk, és kezdhettük az egészet az elejéről. Igaz, az alapokat tudtuk, inkább az bosszantott, hogy addig feleslegesen keltünk fel hétről hétre. A fűtánc feloszlani látszott, túl sokan kiálltak, de

végül hét mindenre elszánt ember maradt, és olyan táncot hoztak össze, hogy csak ámulunk. A lánytáncnál is tanárcsere volt, de itt legalább nem a teljes koreográfiát és zenét váltottuk le, így is sok plusz próba kellett a hétvégéken is.

És végre a nagy nap is elérkezett. Korán felkeltem, nem érdekelt, hogy fáradt vagyok, csak úgy felpattantak a szemeim. Kocsival elvittek a próbára, és fél tízkor már kezdtem átöltözni. A keringő volt az első a sorban, amire még ráfért a gyakorlás, és a meghajlás kitalálása is hátra volt. Utána kezdődhettek az osztálytáncok. Mindenki a másik osztályt figyelte, ki milyen táncot talált ki és persze hogyan sikerült betanulnia. Majdnem mindenki kétszer táncolta el (kivéve az A osztály, akikről azt mondták, túl hosszúra sikerült, bár szerintük csak túl jól), így a lánytánc gyakorlását késve kezdtük el. A próba kicsit rövide sikeredett, rohantam (mint mindenki más is), hogy odaérjek a sminkeshez, fodrászhoz.

Este aztán fél hat körül értem vissza a Kőrscarnokhoz. Kis izgalom és éneklés után (szülinapot is ünnepeltünk) végre felcsendültek az első szavak és az első osztály bevonuló zenéje. A ruhák pompájának csak az igazgatónő rendelete szabott határt, ami ügyelt arra, hogy mindenki fekete-fehérben legyen, és még a válunk vagy a hátunk se lógjon ki.

Majd következett az igazgatónő beszéde, és a 11. évfolyam éneklése. A siker nem maradt el, állva tapsoltuk őket. Utánuk az A osztály zenekara lépett színpadra. A többiekkel úgy döntöttünk, hogy a színpad előtt hallgatjuk végig a két számot. Ugyan az egyik mikrofon nem volt bekapcsolva, és a hangosítók ezt

csak akkor vették észre, mikor Orosz tanárnő szól, a produkció sikeres volt.

Az osztálytáncokkal folytattuk a műsort. Még szerencse, hogy a főpróbán néztem a többieket, mert az átöltözések annyi időt vettek igénybe, hogy a többi osztály táncából semmit nem láttam. Nagyon izgultam, mert ennyi ember elé sosem álltam még ki, de ez az érzés azonnal elmúlt, amint az egész elkezdődött. Hatalmas sikert aratott a fiúk tánca is. A 7 fiút nem most láttam először táncolni, mégis minden nehezebb elemnél sikítva, lábbal dobolva éljeneztem a többiekkel. A szünet előtt már csak a lánytánc maradt. Ez is jól sikerült, bár szerintem pár próba még ráfért volna, de ezt a szülők szerencsére nem vették észre, mindig is tudtuk, hogy elfoglaltak velünk szemben. :)

Egy 20 perces szünet következett, mialatt a lányöltözőben néhány anyuka segítségével kapkodva öltözni kezdtünk. Nagy nehezen mindenkire felkerült a ruha, és az öltözöt is elkezdhattuk szellőztetni, mert már alig kaptunk levegőt a sok hajlaktól. És végre a számunkra hosszas várakozás után, a szülők nagy örömeire bevonultunk. Elkezdődött az est fénypontja, a keringő. Az első tánc sikerült, nem úgy, mint a második, aminek nem volt értelme. A neonvilágítás kevés volt, így a szülők szinte semmit nem láttak belőle, mi meg csak szédelegtünk a szemünkbe villanó vakuktól. Bár így legalább teljes nyugalommal beszélgethetünk és hülýeskedhetünk, senkinek nem tűnt fel (bár

a szemfülesek az első táncnál is észrevehettek egy-egy s*ggrepcsit, pusztit). A tánc vége érdekes volt, mert nem tudtuk, hogy mit kell csinálni, de ezt is megoldottuk. Elkezdtünk keringőzni magunktól, és sokan azt sem vették észre, hogy ez nem a koreográfia része. Végül a szülők is lejtettek a záró ősztáncra. Néhány szem könnybe lábadt, a fényképezsek meg fel-alá rohangáltak, hogy minél több embert lencsevégre kapjanak. Addig maradtunk, amíg csak lehetett, hiába fáj a lábunk és ültünk volna már le. Sajnálattal vettem le a ruhámat, mert tudtam, hogy vége, de azért nagyot sóhajtottam, hogy végre levegőt is kapok. Gyorsan öltöztem át, hisz siettünk az afterpartyra, ahol megünnepeltük az ünnepeket...

Sokszor panaszkodtunk a korai kelésekre, melyek néha feleslegesek voltak, a tornateremből való kizárásra, de azt hiszem megérte, és ha megkérdezném, akkor sokan mondanák, hogy inkább újra felkelnek korán, csak ne legyen vége.

„Úgy láttam, nagy sikere volt a tizenegyedikesek fellépésének. Ez valószínűleg a jó darabválasztásnak köszönhető, és annak, hogy sikerült igényesen letölteni a zenei anyagot, ráadásul a megszokottnál jobb volt a hangosítás.” (Orosz Erzsébet tanárnő)

„A legjobban a fiú- és lánytánc tetszett. Látványos volt, és a zene is illett hozzá.” (A.)

Árpád galéria

Pecsétnyomó készítése linómetszéssel

A keleti kalligráfia minden mestere használja, mint hitelesítő eszközt aláírásként, másrészt gyakran a birtokos is elhelyezi pecsétjét tárgyán. A pecsétnyomó kis nemes kő, elefántcsont, öntött bronz henger vagy hasáb, amelynek egyik vége a bevéssett írásjegyek hordozója, másik vége gyakran valamilyen faragással díszített. A rajta lévő írás a pecsétírás stílusában, a szűk felülethez illeszkedik. A pecsétnyomat színe majdnem mindig piros. Ennek oka, hogy olaj és cinóber keverékéből áll a festék, amelyet használnak hozzá.

Svarczné Micheller Erzsébet

Pártos Kata (10.d)

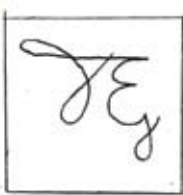

Markó Menta (10.b)

Méray-Horváth Vivien (10.d)

Boros Attila (10.a)

Tarsoly E. Gábor (10.d)

Serfőző Nikolett (10.a)

Impresszum

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja. ♦ Megjelenik: tanévente hétszer.

- ♦ Email: arpadlapok@gmail.com. ♦ Design: Tsamouras Hristos. ♦ Írták és rajzolták: Aniot Laura, Bene Dia, Dudás Orsolya, Fenyő Dorka, Havasi Petra, Margitai Anna, Rudnay Lilla, Südi Anna, Szanyi Máté, Terjék Tamás, Treszkai Anett, Varga Stefánia. ♦ Felelős tanár: Koncz Levente.
- ♦ Nyomdai előkészítés: Press GT Kft., 1139 Budapest, Üteg u. 49., Tel.: 349-6135, Fax: 452-0270, Email: info@pressgt.hu. ♦ Tervezés: Gula Annamária. ♦ Nyomdai kivitelezés: OBR2000 Kft. ♦ Felelős vezető: Kutrovich Zsolt.